

Decizia nr. 1781/2016
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L. din mun. x,
județul x, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. x/23.06.2016

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X, prin adresa nr. x/17.06.2016 înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. x/23.06.2016, asupra contestației formulată de **S.C. X S.R.L.**, C.U.I. RO X, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului X sub nr. X/2015, având domiciliul fiscal în mun. X, str. Ștefan cel Mare, nr. 193, et. 3, jud. X și sediul procesual ales în mun. X, str. Banatului nr. 8 ap. 6, jud. X.

Contestația, înregistrată la registratura AJFP X sub nr. X/17.05.2016, a fost formulată împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. X/04.04.2016 prin care, față de TVA solicitată la rambursare în sumă totală de X lei, s-a aprobat rambursarea sumei de X lei și are ca obiect **TVA în sumă de X lei respinsă la rambursare.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data predării plicului conținând Decizia de rambursare, respectiv data de **09.05.2016**, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei și data înregistrării contestației la A.J.F.P. X, respectiv data de **17.05.2016**, așa cum rezultă din ștampila aplicată pe contestația în original.

Contestația a fost formulată prin împuternicit avocat Y, fiind anexată în original Împuternicirea avocațială seria X, nr. 1342249 și prezintă în original semnătura avocatului împuternicit.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, prin organele specializate, este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** din municipiul X, jud. X, prin av. Y.

I. Prin contestația formulată, S.C. X S.R.L. din X solicită revocarea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. X/04.04.2016 emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice X și aprobarea în totalitate a sumei solicitată la rambursare, inclusiv cu privire la diferența de X lei.

În contestația depusă, petenta precizează că motivele de nelegalitate a deciziei sunt identice cu cele formulate împotriva deciziei de impunere nr. F-X/21.03.2016 și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-X/21.03.2016, formulate prin contestația depusă la A.J.F.P. X în 20.04.2016.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. X/04.04.2016 întocmită de A.J.F.P. X pentru S.C. X S.R.L., organul fiscal a stabilit taxa pe valoarea adăugată de rambursat, respectiv a aprobat la rambursare TVA în sumă de X lei din totalul de X lei solicitați de societate prin decontul de TVA nr. INTERNT-X-2016 din 25.01.2016.

Decizia de rambursare a fost emisă în baza art. 93, alin. 3 din Legea nr. 207/2015

privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a decontului de taxă depus pentru luna decembrie 2015 și a inspecției fiscale efectuate în perioada 16.02.2016-10.03.2016, în urma căreia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-X/21.03.2016.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documente existente la dosarul cauzei precum și actele normative invocate de contestatoare și de organul emitent, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă DGRFP Brașov prin Serviciul Soluționare Contestații 1 se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulată de S.C. X S.R.L., împotriva Deciziei de rambursare a TVA nr. X/04.04.2016, în condițiile în care aceasta a avut la bază Decizia de impunere nr. X/21.03.2016 emisă în urma verificării anticipate a soldului negativ al TVA solicitat la rambursare, care a fost contestată printr-o contestație distinctă având aceeași cauză, același obiect și aceleași părți, în speță operând autoritatea de lucru judecat.

În fapt, în luna ianuarie 2016 contribuabilul a depus la organul fiscal competent decontul de TVA nr. INTERNT-X-2016/25.01.2016 prin care a solicitat rambursarea soldului negativ al TVA în sumă totală de X lei. Organul fiscal competent să soluționeze cererea de rambursare a solicitat compartimentului cu atribuții de inspecție fiscală efectuare unui control anticipat privind TVA solicitată la rambursare de către S.C. X S.R.L.

În urma verificărilor efectuate AJFP X-Activitatea de inspecție fiscală a întocmit Raportul de inspecție fiscală F-X/21.03.2016 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-X/21.03.2016 prin care s-a stabilit că societatea nu are drept de rambursare pentru suma de X lei.

Împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-X/21.03.2016, S.C. X S.R.L. a formulat contestația înregistrată la DGFP Brașov sub numărul X/29.04.2016 și având ca obiect suma de X lei reprezentând TVA respinsă la rambursare.

Prin Decizia nr. 1108/2016, comunicată societății contestatară la data de 30.06.2016, DGFP Brașov-Serviciul Soluționare Contestații 1, a soluționat contestația, respectiv a respins ca neîntemeiată contestația cu precizarea că Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul X în termen de 6 luni de la comunicare.

În drept, cu privire la raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative, potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori.”

Astfel, Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare prevede:

„Art. 430. - (1) Hotărârea judecatorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

(2) Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.

(3) Hotărârea judecătorească prin care se ia o măsură provizorie nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului.

(4) Când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie.

(5) Hotărârea atacată cu contestația în anulare sau revizuire își păstrează autoritatea de lucru judecat până ce va fi înlocuită cu o altă hotărâre.

Art. 431. - (1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.

(2) Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.

Art. 432. - Excepția autorității de lucru judecat poate fi invocată de instanță sau de părți în orice stare a procesului, chiar înaintea instanței de recurs. Ca efect al admiterii excepției, părții i se poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată.”

De asemenea, Legea 207/2015 privind Codul de procedură, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art. 276 alin. (6) că:

„Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Lapunctul 9.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul nr. 3741/2015, se prevede:

“În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, excepția reverificării aceleiași perioade și aceluiasi tip de obligație bugetară, prescripția, puterea de lucru judecat etc.”

În speță se reține că SC X SRL a formulat la data de 20.04.2016 contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-X/21.03.2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-X/21.03.2016, pentru TVA în sumă de X lei, respinsă la rambursare, contestația fiind soluționată de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Serviciul Soluționare Contestații 1, prin Decizia nr. 1108/2016, soluția fiind definitivă în sistemul căilor administrative de atac, conform art. 273 alin. (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și este obligatorie pentru organul fiscal emitent al actelor administrative fiscale contestate.”

În temeiul prevederilor legale citate mai sus și din situația de fapt prezentată în conținutul deciziei, organul de soluționare a contestației constată în ceea ce privește contestația înregistrată la DGRFP Brașov sub nr. X/23.06.2016 (și la AJFP X sub nr. X/17.05.2016) formulată împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. X/04.04.2016 că se încadrează la excepția prevăzută de Codul de procedură civilă, având în vedere că și contestația înregistrată la DGRFP Brașov sub nr. X/29.04.2016 (și la AJFP X sub nr. 1274/20.04.2016) a avut același obiect, aceleași părți și aceeași cauză.

Astfel:

- cât privește **părțile** se reține că în ambele contestații acestea sunt DGRFP Brașov-AJFP X pe de o parte și SC X SRL pe de altă parte;
- cât privește **obiectul**, acesta este reprezentat de suma de X lei, solicitată la rambursare prin decontul de TVA nr. INTERNT-X-2016/25.01.2016 și care nu a fost aprobată la rambursare;
- cât privește **cauza** sau fundamentul pretenției, acestea sunt aceleași în cazul ambelor decizii.

De altfel, însăși petenta prin contestația depusă precizează că „motivele de nelegalitate ale deciziei sunt identice cu cele formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-X/21.03.2016 și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-X/21.03.2016, formulate prin contestația depusă sub nr. X/20.04.2016”.

Deoarece contestatara și-a exercitat dreptul conferit de legiuitor de a formula calea de atac împotriva deciziei de respingere la rambursare a TVA în sumă de X lei din totalul de X lei solicitată la rambursare prin decontul de TVA nr. INTERNT-X-2016/25.01.2016, respectiv prin contestația înregistrată la DGRFP Brașov sub nr. X/29.04.2016 și soluționată de D.G.R.F.P. Brașov-Serviciul Soluționare Contestații 1 prin Decizia nr.1108/2016 comunicată petentei prin poștă în data de 30.06.2016, D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Soluționare Contestații 1 nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, întrucât, în cauză, există **autoritate de lucru judecat**.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 268, art. 269 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E:

Respingerea contestației formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. X/04.04.2016, emisă de A.J.F.P. X, prin care s-a aprobat la rambursare TVA în sumă de X lei din totalul de X lei solicitată de societate, întrucât, în cauză, există **autoritate de lucru judecat**.

Prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul X în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.